

ΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ ΤΩΝ ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΩΝ

σπίζονται αἱ κνήμαι ἀπὸ τῶν κεράτων τῶν ταύρων· πῖλοι φαιοὶ μὲ ὑπερμεγέθεις γύρους, χαμηλοὶ τὸ σχῆμα, κοσμούμενοι ὑπὸ τεραστίης δέσμης ταινιῶν, καὶ εἰδός τι σάκκου ἢ κρωδύλου, μὲ μελανὰς ταινίας, καλουμένων, νομίζω, *μόνιο* καὶ συγκατοῦντος τὴν κόμην ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς, συμπληροῦ τὸν ἱματισμόν. Ὁ *πικαδῶρ* ἔχει ὡς ὄπλον δόρυ μετὰ σιδηρᾶς αἰχμῆς ἐνδὸς ἢ δύο δακτύλων μήκους, ἧτις δὲν δύναται νὰ πληγῶσῃ τὸν ταῦρον ἐπικινδύνως, ἀρκεῖ ὅμως ὅπως τὸν ἐξερεθίσῃ. Δερμάτινος ἱμάς προσηρμοσμένος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ *πικαδῶρ* συγκαταεῖ τὸ δόρυ καὶ ἐμποδίζει αὐτὸ νὰ ὀλισθήσῃ· τὸ ἐπίππιον εἶνε πολὺ ὑψηλὸν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν καὶ ἠμοιάζει μὲ τὰ κατάφορακτα ἐκεῖνα τῶν ἵπποτων τοῦ μεσαίωνα· οἱ ἀναβολεῖς εἶνε ξύλινοι καὶ πλατεῖς ὡς οἱ τουρκικοί, φέρει δὲ ὁ ἵππεὺς παρὰ τὴν πτέρναν μακροὺς σιδηροῦς πτερινιστήρας, αἰχμηροὺς ὡς ἐγχειρίδια, διότι ὅπως διευθύνῃ τὸν ἐνίοτε ἡμιθανῆ ἵππον, δὲν ἀρκεῖ πολλάκις ὁ κοινὸς πτερινιστήρ.

Οἱ *τσούλος* φαίνονται γοργότατοι καὶ κομψότατοι μὲ τὰς βραχείας ἐκ λευκοσηρικῶ ἀναξυρίδας των, πρασίνας, κυανὰς ἢ ροδίνας τὸ χροῦμα, ἀργυροκεντήτους καθ' ὅλας τὰς ῥαφάς, μὲ τὰς σαρκοχρόους ἢ λευκὰς μεταξίνας περικνημίδας των, μὲ τὸ διάκοσμον αὐτῶν ἱμάτιον, τὴν ἐσφιγμένην ζώνην καὶ τὸ πιλίδιον τὸ λεγόμενον *μορτέρα*, φιλαρέσκως κεκλιμένον ἐπὶ τοῦ ἱετίου· φέρουσι εἰς τὸν βραχίονα *μανδύαν* (*κάπα*), τὸν ὅποιον ἐκτυλίσσουσι καὶ σείουσιν ἐνώπιον τοῦ

ταύρου διὰ νὰ τὸν ἐξερεθίσωσι, νὰ τὸν θαμβώσωσιν, ἢ νὰ ἐφεκλύσωσι τὴν προσοχὴν του. Εἰσὶ νέοι ἐξαιρετοῦ σωματικῆς κατασκευῆς, λεπτοφυσεῖς καὶ εὐκίνητοι, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς *πικαδῶρας*, συνήθως διακρονομένους διὰ τὸ ὑψηλὸν τῶν ἀνάστημα καὶ τὸ ἀθλητικὸν τῶν σῶμα.

Οἱ *βαρδιρῶδες* φέρουσι τὸν αὐτὸν ἱματισμόν καὶ τὸ ἔργον των εἰδικῶς συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐμπηγνύωσιν εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ ταύρου εἰδός τι βελῶν, μετὰ σιδηρᾶς αἰχμῆς ὀδοντωτῆς, κεκοσμημένων διὰ λωρίδων χάρτου τὰ βέλη ταῦτα καλοῦνται *βαρδιρῶδες* καὶ χρησιμεύουσι νὰ ἐξεγείρωσι τὴν μανίαν τοῦ ταύρου καὶ νὰ παροργίσωσιν αὐτὸν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξάφνης, τοῦ ἀπαιτουμένου ὅπως παρουσιασθῇ καλῶς εἰς τὸ ξίφος τοῦ *ματαδῶρ*. Ὅφείλουσι δὲ νὰ ἐμπηγνύωσι δύο *βαρδιρῶδες* ταυτοχρόνως· ὅπως κατορθώωσι δὲ τοῦτο, πρέπει νὰ περάσωσιν ἀμφοτέρους τοὺς βραχίονας διὰ μέσου τῶν κεράτων τοῦ ταύρου, ἐπιχείρημα δύσκολον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐλαχίστη ἀπορροξία ἀποβαίνει κινδυνώδης.

Ὁ *εσπάδα* δὲν διαφέρει τῶν *βαρδιρῶδες* εἰμὴ κατὰ τὸν πλουσιώτερον καὶ ἐπιδεικτικώτερον ἱματισμόν, ὅστις ἀποτελεῖται ἐκ πορφυρᾶς μεταξίης, χρώματος ἰδιαιτέρως ἀπαρέσκοντος εἰς τοὺς ταύρους. Τὰ ὅπλα του συνίστανται εἰς μακρὸν ξίφος μετὰ λαβῆς σταυροειδοῦς καὶ εἰς ἐν τεμάχιον ὑφάσματος πορφυροῦ, ἐξαρωμένου ἀπὸ ξύλου ἐγκαρσίου· τὸ τεχνικὸν ὄνομα τῆς κυματιζούσης ταύτης ἀσπίδος εἶνε *μουλέτα*.